

Llengua i lloc de naixement

La població catalana ha crescut en aquests darrers anys ja que s'ha produït un augment significatiu de població estrangera.

Per origen geogràfic, la població estrangera a Catalunya generalment és americana, africana i de la resta d'Europa. Els països que aporten més població són el Marroc, Romania i l'Equador. La població estrangera s'ha quadruplicat al llarg dels darrers anys i per franja d'edat el 70% de població estrangera té entre 15 i 44 anys.

S'ha d'analitzar els aspectes sociolingüístics de la població de Catalunya nascuda a l'estranger i quina influència s'ha produït per l'augment de població estrangera a Catalunya.

El lloc de naixement i l'origen geogràfic familiar determinen el coneixement lingüístic del català. Entre els nascuts a l'estranger tenen menys dificultats per entendre el català el col·lectiu de procedència hispana que el col·lectiu de procedència no hispana, però en nivells de coneixement més elevat són els de països no hispànics els que tenen uns percentatges superiors.

Si comparem els nivells de coneixement del català amb el castellà, entre el col·lectiu estranger de parla no hispànica hi ha una major comprensió i domini del castellà que de la llengua catalana, entre el col·lectiu hispà hi ha més coneixement de català ja que per la similitud lingüística de les dues llengües els resulta més senzill els primers contactes amb el català.

Per onades migratòries hi ha diferències importants, les que van arribar entre el 1925 i el 1958 poden parlar el català sense dificultats, però tenen un nivell baix en lectura i escriptura, també tenen aquest perfil els que van arribar entre el 1959 i el 1978. On trobem la diferència és a l'onada de 1979 a 1998 són els que tenen un nivell de coneixement de català més alt ja que es van poder escolaritzar en català. I l'onada de 1998 a 2008 són els que presenten els nivells més baixos de coneixement del català.

La influència que té l'edat dels nouvinguts quan van arribar a Catalunya repercuteix amb els coneixements adquirits del català. Les persones que han arribat a Catalunya en edats més joves són els que tenen uns nivells més alts de català, també cal remarcar la importància de l'escolarització en aquestes edats. Les mancances de coneixement de català augmenten a mesura que augmenta l'edat amb què van arribar a Catalunya.

La majoria població estrangera de parla hispànica té com a llengua inicial el castellà, en canvi entre els nascuts a l'estranger de parla no hispànica, el castellà el tenen en una proporció molt petita i tenen com a llengua inicial altres llengües o combinacions de llengües, les altres llengües més freqüents són l'àrab i el romanès.

El castellà és majoritàriament la llengua d'identificació entre la població estrangera. I pel que fa al català, el percentatge d'estrangers que s'identifica amb el català és més gran que no pas el percentatge dels que el tenen com a llengua inicial, per tant, també el català presenta un poder d'atracció entre la població estrangera. L'any d'arribada també té influència pel que fa a la identificació lingüística. Com més anys fa que van arribar a Catalunya, més alt és el percentatge d'identificació amb el català.

Pel que fa la llengua habitual, que és la que les persones parlen més sovint, el català és llengua habitual amb un 94% entre els nascuts a països de parla hispànica i entre els nascuts a països de parla no hispànica tenen el català com a llengua habitual en un 5,5% de casos. Com més anys fa que la població nouvinguda va arribar a Catalunya, més alt és el nivell de català com a llengua habitual.

Si analitzem els usos lingüístics de la població estrangera, no trobem grans diferències d'ús mitjà entre els estrangers de parla hispànica i els estrangers de parla no hispànica. Pel que fa l'ús global un 3% de població estrangera utilitza només o sobretot el català, els que l'utilitzen poc o gens són un 86%, tampoc hi ha diferències pel que fa als usos globals del català entre els hispanos i els no hispanos.

S'observa que l'ús escàs o nul del català augmenta com menys anys fa que s'ha arribat a Catalunya. Podem afirmar que els que van arribar en edat escolar tenen uns percentatges d'ús global del català més alts.

Segons el grup lingüístic els nascuts a l'estranger es reparteixen en un 44% els parlants al·logots, és a dir, que combinen la seva o seves llengües inicials amb el castellà però quasi no usen el català, i el 43% són els parlants predominants de castellà, és a dir, que tenen un ús majoritari o exclusiu del castellà.

Pel que fa als usos lingüístics en diferents àmbits, els estrangers en l'àmbit privat: llar, amistats, companys de feina utilitzen d'altres llengües i en l'àmbit públic no es mostra un augment significatiu de l'ús del català, és en els bancs i caixes on l'ús del català és més gran i no s'arriba al 10%

Així doncs, els usos lingüístics segons els àmbits segueixen confirmant que la llengua que adopten els estrangers per a l'ús públic, en general i en primer lloc, és el castellà.

En l'anàlisi sobre la reacció si l'individu s'adreça en català i li contesten en castellà, i la contrària, es comprova que els nascuts a l'estranger tendeixen a l'adaptació lingüística en ambdues situacions, tal i com fan els autòctons.

Entre les llengües que els agradaria parlar en un futur, els estrangers els agradaria parlar tant el castellà com el català, i en segon lloc altres combinacions de llengües.

La majoria d'estrangers tenen interès a aprendre la llengua catalana. Els nascuts a països de parla hispànica tenen més interès que no pas els de països no hispans, i com menys temps fa que van arribar, més interès tenen a aprendre la llengua.

Com a conclusions puc dir que el lloc de naixement i l'origen geogràfic familiar són les variables que més condicionen els coneixements i usos lingüístics de la població adulta resident a Catalunya.

Hi ha un dèficit molt important de coneixement del català entre els nascuts fora de territoris de parla catalana, molts d'ells deuen pensar que no els és necessari saber la llengua catalana si ja s'entenen amb d'altres llengües. Crec que, quan les persones novingudes obtenen el seu N.I.E des de l'Administració Pública, per tal de que ells es veiessin més integrats a la seva nova societat se'ls podria proposar una "prova" de coneixements de català, així sabrien la importància que té saber-ne per tal d'integrar-se més ràpid i millor. Un altre tema és quan demanen la reagrupació familiar, sols se'ls hi demana un curs de 20 hores d'aprenentatge de català?

Hi ha una forta relació entre els coneixements de català assolits per la població immigrada i l'any i l'edat d'arribada a Catalunya, els que presenten un coneixement de català més alt són els arribats entre el 1979 i 1998, també haurien de presentar nivells alts els d'anys posteriors a 1998 i en canvi no és així?

La majoria de població manté com a llengua d'identificació la seva llengua inicial, ja que és amb la que millor s'expressa, amb la que pot parlar amb més fluïdesa dels seus sentiments...

És important destacar la influència dels anys que fa que es viu a Catalunya: com més anys fa que es viu a Catalunya més identificació amb el català hi ha. Aquest punt és important, crec s'hauria de pontenciar, ja que diuen que s'identifiquen...realment l'utilitzen? És veu per l'enquesta d'usos que és el castellà la llengua habitual.

En el cas de l'ús de la llengua, el fet d'arribar en edats més joves influeix a favor de la llengua catalana, però hi ha tendència a un ús minoritari, ja que influeix més de quina llengua utilitzen els progenitors caps als fills que a l'inrevés. La majoria d'estrangers usa el castellà en els àmbits on actua, però també és la majoria que els hi agradaria parlar en un futur tan bé el català com el castellà, com també una combinació de llengües, així podem incloure que hi ha un interès perquè el català sigui una de les llengües d'ús habitual de la població que actualment no el parla.

La majoria d'estrangers tenen interès a aprendre el català, són els nascuts a territori de parla hispànica els que mostren més interès i també afirmen haver fet algun curs de català.